

Економічна ефективність – досягнення найбільших результатів за найменших витрат живої та уречевленої праці. Економічна ефективність – конкретна форма вияву закону економії часу, їх зв'язок здійснюється через зростання продуктивності праці, її підвищення означає зростання ефективності сукупної праці, збільшення ефективності всього виробництва, зумовленої насамперед прогресом продуктивних сил [3].

Підвищення мінімальної заробітної плати найманих працівників не буде супроводжуватися масовими банкрутствами, зниженням попиту на працю, зростанням безробіття та інфляції в Україні. Навпаки, така дія буде сприяти зростанню ефективності виробництва та легалізації тіньових доходів. Основним критерієм соціальної ефективності національної економіки України є ступінь задоволення потреб найманих працівників, який визначається за співвідношенням їх середньої та мінімальної заробітної плати. Їх підвищення збільшує соціальну і зменшує економічну ефективність суспільства [2].

Отже, можемо зробити висновок про те, що внаслідок підвищення мінімальної заробітної плати соціальна ефективність національної економіки не тільки підвищиться, але і збалансується із економічною ефективністю, а також ми зможемо очікувати на скорочення розмірів тіньової економіки України.

Використана література

1. Грановська І.В. Мінімальна заробітна плата як основна державна соціальна гарантія для працюючого населення / І. В. Грановська // Науковий вісник Херсонського державного університету. Сер. : Економічні науки. - 2014. - Вип. 8(5). - С. 141-145.
2. Беленцова Ю.В. Ефективність підвищення мінімальної заробітної плати в Україні / Ю. В. Беленцова // Економічний вісник Донбасу. – 2013. – № 1. – С. 216-220.
3. [Електронний ресурс]. – Режим доступу : <http://www.ukr.vipreshebnik.ru/entsiklopediya/51-e/1327-ekonomichna-efektivnist.html>
4. [Електронний ресурс]. – Режим доступу : http://pidruchniki.com/1065091362151/politekonomiya/vpliv_minimalnoyi_zarobitnoyi_plati_riven_zaynyatosti_bezrobittya

УДК 339.9

Роксолана Михальська– ст. гр. ПФс-32

Тернопільський національний технічний університет імені Івана Пулюя, Україна

ДЕЯКІ АСПЕКТИ ПРОЦЕСІВ ГЛОБАЛІЗАЦІЇ

Науковий керівник: к.е.н., доцент Ціх Г.В.

Roksolana Mykhalska, student

Ternopil Ivan Puluj National Technical University, Ukraine

SOME ASPECTS OF GLOBALIZATION PROCESSES

Scientific supervisor: Ph.D., Associate Professor Tsikh H.V.

На сучасному етапі розвитку світове господарство тісно пов'язане з активізацією відносин між країнами в різних сферах, зокрема, політичній, економічній, соціальній. Ця тенденція отримала назву «глобалізація».

Глобалізація має як позитивні, так і негативні наслідки.

До позитивних можна віднести: бурхливий технологічний прогрес; значно ширший доступ до інформації; покращення взаєморозуміння між різними культурами та цивілізаціями; здатність держав шляхом об'єднання спільних зусиль подолати проблеми глобального характеру або мінімізувати їх шкідливі наслідки.

Негативними наслідками глобалізаційних процесів є: зростання рівня міграції населення, у першу чергу, з бідних у розвинені країни; зростання нерівності між країнами, а також і всередині них; географічна незбалансованість, за якої домінуюче становище займають сильніші країни; відсутність механізмів, що мають забезпечити дотримання моральних стандартів і прав людини не тільки урядом, а й суб'єктами підприємницької діяльності.

Однією із важливих проблем глобалізації є те, що найважливіші економічні структури знаходяться під впливом великих і багатих країн, тим часом як бідні країни не мають значних можливостей через відсутність вагомого впливу на діяльність цих організацій.

Провідні науковці, політологи та аналітики розглядають з різних точок зору альтернативні варіанти вирішення проблем, пов'язаних з глобалізацією, на національному та міжнародному рівнях.

Основними перспективними шляхами вирішення проблем глобалізації є:

- формування соціальних інститутів, які б були рівними та доступними для всіх країн світу;
- налагодження механізму, який би дозволив не тільки безперешкодно користуватися перевагами глобалізації, а й забезпечив би рівний ступінь захищеності всіх держав від загроз і викликів XXI століття.

Отже, загально визнано, що однією з визначальних тенденцій світового розвитку є глобалізація, яка виявляється чи не в усіх сферах життя сучасного суспільства і держави. На сьогодні даний процес має свої особливості, недоліки та суперечності у трактуванні самого поняття.

Але, незважаючи на це, весь «негатив» від глобалізації можна вирішити тільки спільними зусиллями. Глобалізаційна політика має бути спрямована переважно на реалізацію національних інтересів не шляхом прилаштування до потреб загальнопланетарної системи розвитку, а завдяки можливості задекларувати і відстояти свою власну національно-регламентовану позицію у глобальному світі.